

Kneginja in roža.

Bilo je pred davnim časom. Pod krasnim knežjim dvorom, ki je ponosno stal na malem griču, se je razprostiral gozdič, v katerem se je na ozki ruši razcvitala žarkordeča rožica.

Mlada in vitka kneginja je zapustila vsak dan grad ter šla v gozdič, da se naužije zdravega zraka.

Nekega dne ji ni dalo — srce preje miru, dokler ni utrgala s snežno-belo roko rožice in si ž njo okitila prsi.

Ko je položila pa roko na rožico, jo je pičila strupena kača, in kneginja se je zgrudila mrtva. Kdo bi si bil mislil, da se pod tako lepo rožico skriva strupena kača?

Saj je tudi mnogo ljudi, ki nosijo na obrazu lepoto, mir in dobroto, v prsih pa skrivajo kačje srce.

France Brzin.

Mirko.

Gledal leni Mirko
Pridne je bučelice,
Ko nosile med so
V male celice.

Knjigo potlej učno
Brž doma je v roko vzel,
Pa pred Mamko božjo
Je pokleknil, dél:

„Ker dozdej sem len bil,
Jezno, Matí, me ne glej,
Vedno kot bučela
Priden bom poslej.“

Gradiški.

Listje in cvetje.

Iz zaklada naših pregovorov.

47. Vsaka pesem je le nekaj časa lepa.

Nekaj posebnega je to, da se človek tako hitro naveliča tudi najboljših reči. Naj se komu pokaže še tako lepa reč. neznosno bi mu bilo, ko bi jo moral gledati več ur neprenehoma. Naj bi mu igrala še tako izborna godba, naj bi mu peli najboljši pevci še tako lepe pesmi, do skrajnosti bi se naveličal, naj je še tako navdušen ljubitelj petja in godbe, ako bi moral poslušati noč in dan kar naprej. Kakor bi mi še sedaj trgalo po ušesih, tako se mi zdi, ako se spomnim na neki dogodek iz leta 1865. Ob javni slavnosti je svirala dobro izvežbana godba. Neki dobrovoljček je spravil načelnika te godbe v tako dobro voljo, da se je morala po njegovem ukazu zopet in zopet igrati pesem: „Rado ide Srbin u vojnike“. Nekaj časa me je zanimala ta šala; a kmalu mi je bilo tako mučno, da bi bil najraje ubežal.

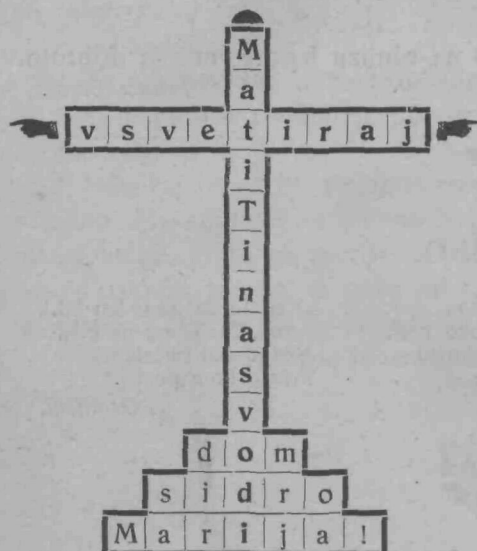
Torej ista pesem je le nekaj časa lepa. Pa tudi v tem smislu je ta trditev resnična, da se v teku časa ljudje naveličajo istih pesmi in zahtevajo novih, dokler si v poznejših letih ne zaželiš zopet nekdanjih „starih“.

Če še pristavim, da pregovori radi eni sami reči pripisujejo kaj takega, kar se opazuje tudi pri mnogih drugih, vam bo gotovo jasen pomen našega pregovora in ga boste znali tudi večkrat porabiti v življenju. Le petje imenuje pregovor, misli si pa vsako slično razveseljevanje. Naj le nastopi najizvrstnejši govornik, ki ga vse rado posluša in ne more prehaliti, pa naj govori nekaj ur neprenehoma, kmalu se mu bodo začeli poizgubljati njegovi najzvestejši častilci, godrnjaje: „Vsaka pesem je le nekaj časa lepa.“ Nekateri se še priljubljene jedi tako naveliča, da mu pride na misel naš pregovor: „Vsaka pesem je le nekaj časa lepa.“ Saj še neki slaven pesnik trdi, da

„Nič se tako težko ne trpi
Kot dolga vrsta radostnih dni.“

Nasprotno so že stari Latinci radi ponavljali pregovor: „Variatio delectat“, t. j. izprememba razveseljuje

Rešitev kašipota v štev. 5.

Prav so rešili: Lovrenčič Josip in Braz Ivan, gimnazijca v Gorici; Turk Delči, Drašler Fani, Joras Mici, Godina Kristinca, Ahačič Pepca, Pirker Pavla, Bojc Fani, Stepišneg Marijanca, Sušanj Danica, Zupanec Slavka, Pujman Pina, Kerin Zofi, Schwinger Gelči, Andres Mici, Vidic Mara, Fuchs Tončka, Jeruc Pavla, Nečimer Mici, Petrič Mici, Pfeifer Mici, Rosina Mira, učenke VII. razreda pri čč. šolskih sestrah d. N. D. v Šmihelu pri Novem mestu.

Izmed mladega sveta.

Iz Šmarj se poroča, da je po kratki bolezni umrl g. učitelj Črnalogar. Pokojnik je bil priljubljen pri ljudstvu in posebno pri učencih. O tem priča posebej dogodek, o katerem se govori po vsej duhovnjiki ter zasluži,

da se o njem izve še drugod po svetu. Dva učenca brata Vincencij in Francek Padar sta imela prihranjeni 2 K. Z njima sta šla h ključarjema podružnice pri Treh Križih in prosila, naj njunemu dobremu učitelju zvoni tudi pri podružnici, ne samo pri dekanjski cerkvi. Seveda se jima je izpolnila ta blaga želja. Ta veseli dogodek v žalnem trenutku še posebej zato radi priobčimo, ker je po svetu -- žal -- več učencev, ki niso hvaležni svojim učiteljem.

Nove knjige in listi.

Vojska na Daljnem Vzhodu, natančen popis boja in tamošnjih krajev, času jako primerno, *obilno in krasno ilustrovano* delo, je začelo izdajati v snopičih po 16 strani dvakrat na mesec za nizko letno ceno (12 snopičev) 2 K 40 vin. upravništvo „Dom in Sveta“ v Ljubljani. S tem podjetjem bo gotovo zelo ustrezno radovednemu občinstvu; naj pa tudi občinstvo hitro ustreže upravništvu z obilnim naročevanjem.

Listnica uredništva.

Rastko Staroselski: Hvala Vam za blago voljo. Žal, da je premalo opiljeno. Sicer pa „dijaško življenje“ večina Vrtčevih čitateljev dobro pozna. Poezije pa itak ni v njem mnogo.

L. B. pri sv. L.: S „pomladnimi“ so nas mladi pevci tudi letos dobesedno „zasuli“. Zato smo tudi Vaše odložili na čas nerodovitnih let. — **Zvonimir, Sokolov, Semjonov:** Srčna hvala! Kar je boljšega, pride prej. Drugo ob potrebi svoječasno. — **Aleskij Ivanov:** Nekom plitvi se nam zdé ti „dih kresne noči“. In epiteta so ponekod za jasne mlade glave le preveč secesionistična, n. pr.:

Zlati kresovi žaré
V poletno noč,
Sanjice sniva polje
Krog belih (!) koč.

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h — Uredništvo in upravništvo sv. Petra cesta št. 78, v Ljubljani.

Izdaje društvo „Pripraviški dom“. — Urejuje Ant. Kržič. — Tiska Katoliška Tiskarna v Ljubljani.